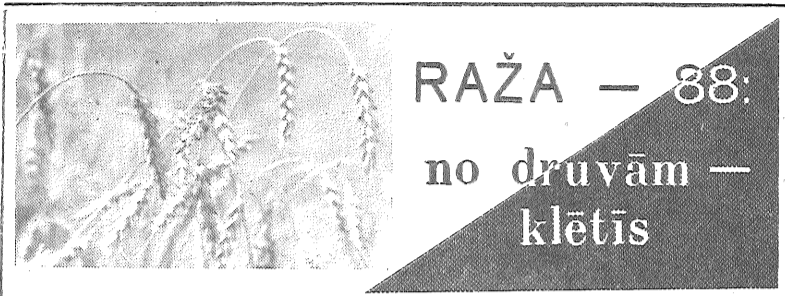


VIŠU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĒTIES!

# LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN  
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPS  
1950. GADA 29. MARTĀ  
Nr. 94 (5788)  
**9.**  
AUGUSTS  
OTRDIENA.  
1988. GADS  
Maksa 3 kap.



RAŽA — 88:  
no druvām —  
klētīs



No Rožupes gandrīz līdz Višķiem stiepjas kolhoza «Dzintars» lauki.

Daudzi vasarāju klājieni gatavi plaujai, bet vietumis tie ir zālaini, tāpēc daļu vajadzēs plaut ar dalīto papēmienu. Uz lauka izgājuši sešpadsmit kombaini. Gadās, ka tie jāpalabo, taču pamatā ražas novākšana kolhozā rit normāli.

Uz lauka arī līnu kombaini. Todien, kad biju kolhozā, līnu laukā pie «Liduma» sparīgi strādāja Elmārs Upītis. Uzreiz bija redzams, ka prasmīgam meistaram darbs sokas. Turklāt palīgos paša dēls Viesturs.

Pie Arendoles vienkopus strādāja graudu kombaini no abiem iecirkņiem. Mērķis vienkāršs — ātrāk pabeigt ziemāju plauju pirmajā iecirknī, jo sējumi vietām saveldrēti, un tiem var cauraut zāle. Darbs ritēja pilnā sparā, kaut tuvojās pusdienlaiks. Saruna ar kombainieriem noskaidrojās, ka pirmā iecirkņa vīri nemaz nav apmierināti ar tādu palīdzību: «Kā nu tā, atsūtīja palīgos. Mēs arī paši ar saviem tūrumiem prastu laikus tikt galā...» Var redzēt — radies savs lepnums, ticība saviem spēkiem.

Tūdaļ aiz kombainiem ar presēm tiek savākti salmi. Teicami šo darbu veic Valentīns Vaivodis.

Pēc pašreizējā biruma var spriest, ka graudu iekūlumš «Dzintarā» būs apmēram pagājušā gada līmeni.

#### ATTELOS:

● Aivars Dambītis (augšējais attēls pa kreisi) vada kombainieru posmu un ir paraugs citiem, jo sasniedzis iecirknī augstāko iekūlumu;

● kolhoza labāko kombainieru skaitā min Edvīna Ziemeļa vārdu (augšējais attēls);

● kombainieru darba kvalitāti pēc graudu zudumiem noteic pirmā iecirkņa agronome Silvija Daņileviča.

J. SILICKA teksts un foto



**Pārskats**  
par ražas novākšanu rajona  
saimniecībās līdz 8. augustam  
(pēc rajona agrorūpniecības  
apvienības dispečerdienesta  
ziņām)

Saimniecība	Novākts (Procentos)	
	labības	līnu
«Kr. Oktjabrj»	69	50
Raiņa	67	27
Lenina	57	9
«Rīts»	57	x
Dzeržinska	56	85
Kirova	56	50
«Sark. ausma»	55	x
M. Gorkija	51	41
«Sīlukalns»	49	23
«Zelta vārpa»	47	x
Rudzātu p. s.	47	x
Aglonas p. s.	45	x
«Nākotne»	42	13
«Vārkava»	41	35
Oškalna	41	33
K. Marksa	37	11
Suvorova	34	55
«Dzintars»	33	13
Rušonas p. s.	33	x
«Dubna»	31	14
Rajonā	47	34

x — līnus neaudzē

#### SOCIALISTISKĀS SACENSĪBAS REZULTĀTI LOPBARĪBAS SAGATAVOSANA

(no 1. līdz 7. augustam)

Vieta un saimniecība	Iegūtas balles
1. «Krasnij Oktjabrj»	160
2. Dzeržinska	153
3. «Rīts»	141
4. Raiņa	121
5. «Dubna»	111
Aglonas p. s.	111
6. «Sīlukalns»	104
7. «Zelta vārpa»	102
M. Gorkija	102
8. Lenina	100
9. Rudzātu p. s.	99
10. K. Marksa	96
11. «Dzintars»	93
12. «Sarkanā ausma»	91
13. Kirova	83
14. «Vārkava»	81
15. «Nākotne»	79
16. Rušonas p. s.	76
17. Oškalna	72
18. Suvorova	69

## REPUBLIKA: notikumi, fakti

● Ar sirsniem vārdiem, siltu šalli un rožu pušķi rokās pāri Franciskas Langušas mājas sliekšnim kāpa Rēzeknes rajona Vērēmu ciema padomes priekšsēdētāja Janīna Svikša. Savā un ciema iedzīvotāju vārdā viņa apsveica sirmo mājas saimnieci 100. šūpulsvētkos. Franciska Languša tagad ir visvecākā Vērēmu ciema iedzīvotāja. Seit viņa piedzima un izauga. Šajā mājā pārļauti divi pasaules kari. Kaut arī tumšo un grūto dienu viņas mūžā

bijis vairāk nekā saulaino, visām pāri tikt palīdzēja zemeņa drošākās zāles — darbs.

● Rīdīniekus ar buriniekiem nepārsteigs, taču skaistule fregate «Družba», kas noenkurojusies pie jūras stacijas muižas, piesaistīja tūkstošiem Latvijas galvaspilsētas iedzīvotāju uzmanību. So Odesas Augstākajai jūrskolai piederošo trīsmastu mācību kuģi pirms gada uzbūvēja Polijā. Brauciens ar burinieku apkārt Eiropai vienlaikus ir

prakse vairāk nekā 140 Rostovas jūrskolas kursantiem.  
● Daugavpils pievadķēžu rūpnīcas kolektīvs, kas sekmiņīgi strādā saimnieciskā aprēķina apstākļos, vēlējas, lai tam būtu sava avīze. Un lūk, nācis klajā tās pirmais numurs. Cetru lappušu laikrakstu «Progress» ievada partijas XIX Vissavienības konferences delegāta uzņēmuma direktora Aleksandra Kareva pārskats. Viņš stāsta, kā, piedaloties foruma darbā, izpildījis pilsētas strādnieku, inženieru un intelīģences norādījumus.

LATINFORM

Skolu dzīve

# Nost ar brīvo laiku?!

● Jūlija pēdējā nedēļā Preiļos darbojas jauno matemātiķu nometne «Alfa»

**K**LUSUMS. Retumis ieklaudzas āmurs, atskan tāla balss. Pa gaiteniem klist remonta smaržas, un saulīte tikami silda tāfeles sānus un tukšās solu rindas. Vēl pēdējo mēnesi skolā valda šis neparastais miers.

Te pēkšņi — atveras kāda kabīneta durvis, un gaiteni izbirst bariņš smejošu, runīgu skolas bērnu un teciņiem vien aizsteidzas uz nākamo kabinetu. Apzēlīn, vasaras vidū — skolā! Mācās! Ir gan brīnumi!

Zinātāji gan īpaši nebrīnīsies, jo pirms krieta laika visiem rajona matemātiķu skolotājiem jau bija paziņots, ka jūlija pēdējā nedēļā Preiļu 1. vidusskolā darbosies jauno matemātiķu nometne «Alfa». Diemžēl izrādījās, ka nezinātāju šoreiz ir daudz vairāk nekā zinātāju.

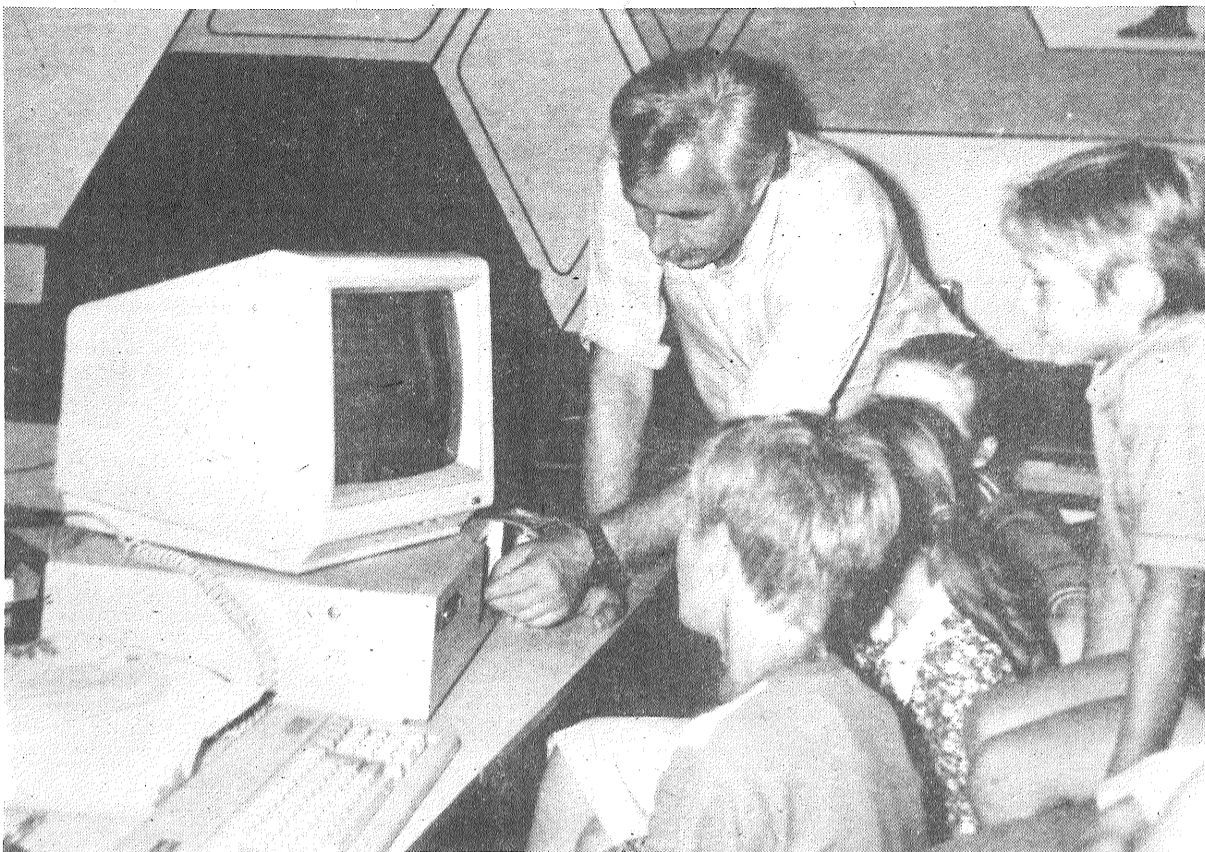
Nometne beigusi savu darbu, un tagad par vēl meklēt iemeslus un vainot kādu par to, ka uz «Alfas» nodarbībām ieradās tikai un vienīgi Preiļu 1. vidusskolas audzēkņi. Vai tā bija priekšmeta skolotāja nevēlēšanās vai nespēja brīvdienās sameklēt savus spējīgākos, matemātiķi ieinteresētākos audzēkņus? Varbūt pašu skolēnu slinkums? Bet varbūt pilnīgi otrādi — aizņemība? Zēl, ja izrādītos, ka par iemeslu bijis tikai kautrīgums, sak, ko es tur — starp svešiem... kaut ko ne tā pateikšu... neizrēķināšu, iegāzīšu vēl visu skolu... Visiem, kas tā domāja, varu teikt, ka atmo-

sfēra šais nodarbībās bija vienreizēji nepiespiesta un radoša.

Kopumā «Alfas» darbā iesaistījās aptuveni 25 jaunāko (4.—7.) klašu un 20 vecāko (8.—10.) klašu skolēni. Nodarbības katru dienu dalījās divās daļās: teorētiskajā, kad skolēni risināja nestandarta, mācību programmās neparedzētus, kā arī matemātikas olimpiāžu uzdevumus (lielākajiem skolēniem ik dienas notika arī teorētiska lekcija) un praktiskajā, kad vispārēju sajūsmu izraisīja darbošanās ar pasniedzēju līdzatvesto firmas «Ei Bi Em» personālo kompjūteru.

Jāpiebilst, ka LVU Fizikas un matemātikas fakultātes pasniedzēju grupa, kas ieradās Preiļos, lai mūsu rajona bērniem kaut vai nedēļu palīdzētu saistoši apgūt matemātiķi, ieinteresētu, darīja to aiz tīra entuziasma, neviena nesūtīti, nemudināti, jā, arī finansiāli nestimulēti.

Vecākajai grupai nodarbības matemātikā vadīja LVU Fizikas un matemātikas fakultātes vecākais pasniedzējs A. Andžāns, jaunākajai grupai — šīs pašas fakultātes 5. kursa studente M. Stupāne. Savukārt praktiskajās nodarbībās mūsu puīšiem un meitenēm kompjūterspēles asināt prātu mācīja docents H. Bondars un viņa dēls devītklasnieks M. Bondars. Programmēšanas valodas pamatus apgūt palīdzēja diskrētās matemātikas un programmēšanas vecākais tehniķis R. Rūmnieks.



● Kompjuterspēles — tas ir lieliski! Docentam H. Bondaram ik pa laikam tikai jānomaina P. BERNĀNA foto.

Prātā palicis A. Andžāna teiktais:

— Tā nevar būt, ka talantīgi cilvēki ir tikai Rīgā. Vienkārši rīdziniekiem ir vairāk iespēju sevi attīstīt, kontaktēties. Bet, ja atskatāmies latviešu kultūras, zinātnes vēsturē, no laukiem ir nācis lielais vairums ievērojamu cilvēku.

Mācību olimpiāžu uzvarētāju, arī jauno matemātiķu republikāniskā nometne «Alfa» jau vairākas vasaras notiek Kuldīgā. Taču domāju, ka šādas — «mazās» «Alfas» vajadzētu organizēt katrā rajonā.

Sogad strādājam Preiļos un augusta beigās — Cēsīs. Esam sākuši ar tiem rajoniem, kas jau pierādījuši savu ieinteresētību. Lai šī nometne Preiļos būtu, daudz darījusi mūsu studente, preiļiete M. Stupāne.

Piebildīšu, ka nometne «Alfa» sekmīgi darbojas, pateicoties arī savas profesijas entuziastu Preiļu 1. vidusskolas direktora J. Eglīša un skolotājas L. Ondzules ieinteresētībai, gluži personīgajam rūpēm par «Alfas» organizēšanu mūsu rajonā.

Jā, pie tam izrādījās, ka man nav taisnība, kad es meģi-

nāju apgalvot, ka brīvdienās, tātad — savā brīvajā laikā vajadzētu atpūsties pa istam — mājās vai pludmalē, nevis skolas solā. Mazie matemātiķi neizpratnē paraudzījās manī un paziņoja, ka te esot pulka interesantāk un ka viņi tādas nometnes gribētu vēl biežāk. Lielie matemātiķi (pasniedzēji) smaidīja vien un izskatījās gandarīti. Un es pie sevis nodomāju: «Nez, vai mazā «Alfa» būs pie mums arī nākošvasar? Un vai atkal tikai vienas skolas bērniem?»

S. JOKSTE

## Viedoklis

**S**ATIEKU savas dzimtās puses novadnieku. Roku sveicienam paspiezdams, viņš uzreiz jautā:

— Vai tu jau lestaties Tautas frontē?

Es. — Jā, jau labu laiku!

Viņš. — Tātad nodibinājusi gan beidzot?

Es. — Vēl jau pagaidām nē. Bet organizējas...

Viņš. — Nekā nesaprotu! Kā tad tu varēji lestaties frontē, kuras vēl nav?

Ko es varēju atbildēt? Teikt, ka arī tā ir mūsu lielā pārveides (vai «pārveide» latviski neskan precīzāk nekā vārdi «pārkaršana» vai «pārūve»?) dialektika? Jātiek taču vispirms pašam skaidrība — kas un kā!

Tāpēc ņemu spalvu, papīru, un te nu arī ir manas pārdomas.

Un, lai lasītājam atvieglotu ledziņināšanos, turpināsim jau iesāktu jautājumu un atbilžu formu.

Vai Tautas fronte (TF) vispār ir vajadzīga?

Noteikti «jā». Jo tās rašanās ir Tautas Sirds aicinājums!

Kāpēc un no kurienes tas radies?

To radījis mūsu partijas sākotnējais darbs un tautas vēlēšanās izveidot īstenu, humanistisku, īsi sakot — leņinisku sociālismu.

Vai var runāt par visas Tautas fronti, ja ik dienas redzam, ka mūsu vidū ir arī skeptiķi, nogaidītāji un pat staļinisma un stagnācijas apraudātāji?

Domāju, ka var. Tauta taču nekad nav bijusi un nebūs (un, paldies dievam, ka nē!) pilnīgi viendabīga, savās domās, ilgās un darbos vienveidīgu cilvēku masa. Taču vienmēr Tautas kā filozofiska jēdziena, bet vienlaikus arī pilnīgi reālu lauzu kopuma lielumielo, tās aktīvāko, tās «tautiskāko» daļu ir cieši vienojušas kopēja sāpe, kopdoma, kopusdarbs un arī kopēja cīņa pret visu to un tiem, kas traucē, kavē vai pat cenšas vilkt atpakaļ konkrētās tautas un visas Cilvēces augšupeju, tās progresu. Šobrīd tauta nārveidē ir ļābi aktivizējusies. Tāpēc arī, vēl organizatoriski nenoformējusies, fronte jau skīet, ir.

Ja jau «fronte», tad kur ir tās «līnija» un kas ir tās «pretinieki»?

Laikam jau neklūdišos, secinādams, ka tie abi vispirms

# KOP-DARBA, SĀPES, CIŅAS FRONTE

jau meklējami mūsos pašos, tātad arī mani, tevī, viņā. Tie ir gan mana domāšanas līnija, gan mana darbības rutīna, gan jaunu meklējumu kūrums un saprātīga, pārdomāta riska deficiēts. Iespējams, ka sakne visam tam ir kā rūsa vai pelējums kaitīgais vienaldzības sindroms, kuram ilgus gadus praktizētas administratīvās valdības metodes bija radījušas īpaši labvēlīgu augsni.

Nu bet dažādie arējie pretinieki? Arī tie taču iepriekšminēto parādību radīti. Tie ir dabas piesārņotāji un ekoloģiskās krīzes saasinātāji, resorisma un administratīvi komandējošo valdības formu aizstāvji, atklātuma un demokrātijas maskējusies vai pat atklātie pretinieki. Domāju, ka Tautas frontes visu tautību pārstāvjiem būs jācīnās arī par divvalodības principa daudz sekīgāku realizēšanu tai daļā, kur tas pagaidām diemžēl nav īstenots.

Taču visu kļūdu un jaunu mu launums to galvenā sakne, manuprāt, ir mūsu repub-

likās tautas saimniecības gadu desmitiem ilgā ekstensīvā, uz nevajadzīgi lielu, no ārpus iesaistīta darbaspēka un materiālo resursu, maz efektīvas izmantošanas balstītā attīstība. Priecādamies par lielrūpnieciskās ražošanas straujo pieaugumu, mēs parasti aizmirsām palinterēties, par kādu cenu tas sasniegts. Taču tagad savu lielo, bargo rēķinu par to iesniedz gan daba, gan lauksaimniecība, gan kultūra, gan dzīvokļu saimniecība un mūsu tirdzniecības

un pat neticīgo pārliecīnāšana, aktīvi darboties gribošo iesaistīšana un paša darba vai attiecīgās sabiedriskās kustības vispusīgi pārdomāta organizēšana. Protams, ka, runājot par TF kopumā un ievērojot tās darbības daudzveidību, vienlaikus būs jāveic ikviens no šiem uzdevumiem atkarībā no tās īstenošanas pakāpes.

Bet TF organizatoriskās formas? Par tām, skīet, šobrīd ir visvairāk diskusiju? Tās acīmredzot izkristalizēs

Rakstnieku savienības paplašinātā plēnuma Rezolūcija, gan arī mūsu Kultūras fonda radošās iniciatīvas.

Bet kā ar līdzekļiem? Vai tiesām saimnieciskā aprēķina un pašfinansēšanās apstākļos TF varēs pilnīgi iztikt bez naudas?

Domāju, ka nē. Tāpēc man ir jau pilnīgi konkrēts priekšlikums, proti, sākumā republikas Kultūras fonda ietvaros un tā bankas kontā atvērt īpašu Tautas frontes apakškontu, kurā varētu ieskaitīt visus uzņēmumu, iestāžu, māksliniecisko kolektīvu, privātpersonu, tai skaitā arī ārzemēs dzīvojošo tautiešu, un tamlīdzīgus ziedojumus. Šie līdzekļi lietī noderētu arī TF preses izdevuma veidošanai.

Un tomēr — šaubās šķepses veļinās. Vai tiesām izdosis pārveides darba «šauru vietu» likvidēšana iesaistīt visplašākās tautas masas?

Domāju, ka jā. Sādu pārliecību man radījusi darbošanās gan Daugavpils HES celtniecības lietderības ekspertu, gan Rīgas pilsētas transporta attīstības problēmu ekspertu grupās, gan arī nesen sāktais darbs komisijā priekšlikumu izstrādāšanai republikas dzīvotāju skaita mehāniskā pieauguma regulēšanai. Visos šajos gadījumos mēs sanēmām un vēl saņemam tik milzīgu daudzumu ar sirds degsmi rakstītu vēstulu, tik daudz ilgās, grūtās pārdomās dzimšu priekšlikumu, ka to rakstītāju tūkstošus jau šodien, manuprāt, var pilnā mērā uzskaitīt par Tautas frontes aktivistiem. Tagad tikai visiem kopīgi un rūpīgi jāapsver, kā visātrāk, vislabāk un visrezultatīvāk šo sirdsdomu lielo enerģiju pārvērst sirds darba enerģijā.

Un tas jau ir Tautas frontes vispirmais uzdevums.

J. Porietis, profesors, ekonomikas zinātnu doktors, P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes politekonomijas katedras vadītājs (No laikraksta «Cīņa»)

# Mūsu pienākums — palīdzēt

● Vissavienības grāmatu draugu biedrības Centrālās valdes prezidijs, atbalstot avīzes «Knižņoje obozrenije» iniciatīvu, izsludinājis Grāmatu draugu biedrības Vissavienības akciju «Zēlsirdība» un pieņēmis aicinājumu visām biedrības organizācijām, visiem mūsu zemes grāmatu draugiem.

## AICINĀJUMS

Dārgie biedri! Tagad, kad valstī rit grūtais, bet labvēlīgais attīrīšanās periods no stagnācijas perioda daudzgadīgiem noslāņojumiem, mēs redzam, kādai deformācijai pagātnē tika pakļautas daudzas augstas tikumiskās īpašības. Pat tās, kurās bija mūsu daudznacionālās Dzimtenes visu tautu nacionālās iezīmes. Pēdējos gadu desmitos no mūsu leksikas gandrīz vai izzuda tādi vārdi kā sirdsapziņa, godprātība, līdzjūtība un zēlsirdība. Bet — vai tad pie mums vairs nav cilvēku, kuriem tās ir nepieciešamas? Reizēm mums līdzās — kaimiņielā, kaimiņmājā, kāpnu telpā dzīvo cilvēks, kuru daba, kara liktenis, slimība vai nelaimes gadījums padarījis pilnīgi vai daļēji nekus-

tīgū un kura pasaule ietverta četrās sienās.

Tādiem cilvēkiem grāmata — bieži vien vienīgais logs uz lielo pasauli, draugs un padomdevējs, dziedinātājs un glābējs, bet lasīt — līdzinās

būtu visu jauno grāmatu pirmo lasītāju skaitā!

Izdarīsim tā, lai viņi vienmēr izjustu grāmatu draugu sirds siltumu un dzīvo līdzjūtību!

Izdarīsim tā, lai vēlēsšanās dāļītes izlasītāji ar šiem cilvēkiem kļūtu par katra īsta grāmatu drauga sirdsapziņas dziņū!

Izdarīsim tā, lai zēlsirdība un līdzjūtība kļūtu par galveno Padomju Savienības brīvprātīgās grāmatu draugu apvienības galveno atšķirības zīmi!

Vissavienības grāmatu draugu biedrības Centrālās valdes prezidijs aicina visas pirmorganizācijas, rajonu, pilsētu, apgabalu, novadu, republikāniskās organizācijas, visus grāmatu draugus plaši izvērst un aktīvi iekļauties Vissavienības akcijā «Zēlsirdība». Lai tā kļūst par mūsu ieguldījumu sabiedrības šodienas tikumiskajā atmodā!

● Izdarīsim tā, lai invalīdi kopš bērnības, kara un darba invalīdi, karavīri internacionālisti

## Akcija „Zēlsirdība”

vārdam DZIVOT. Šiem cilvēkiem ir nepieciešama mūsu palīdzība!

Mūs, grāmatu draugu, ir 19 miljoni. Un mūsu spēkos ir panākt, lai līdzās nebūtu neviena likteņa aizskartā, mūsu rūpju un uzmanības pamestā! Mēs, grāmatu draugi, varam un mums vajag — palīdzēt viņiem atgūt kaut vai daļu no zaudētā dzīvesprieka, atgūt ticību tam, ka viņi ir pilntiesīgi un pilnvērtīgi sabiedrības locekļi. Bet to izdarīt mēs varam caur grāmatu, ar grāmatas palīdzību.

Izdarīsim tā, lai invalīdi kopš bērnības, kara un darba invalīdi, karavīri internacionālisti

strauji attīstās,» paskaidroja ministrs, «un prasa tiešus cilvēku kontaktus un pastāvīgu apmaiņu ar darba grupām.» Arīletu ministrijas eksperti sāk tajās tieši piedalīties — izbraucot uz ārzemēm, viņi pēta konjunktūru, meklē iespējamus partnerus un iesaka tos radniecīgiem uzņēmumiem Igaunijā.

## LATINFORM

## Diplomāti piedalās pārbūvē

Igaunijā dokumentu nokārtošana braucienam uz ārzemēm vairs nav nogurdinoša procedūra. Kopš šā gada sākuma, kad so darbu uzņēmās republikas Arīletu ministrija, to cilvēku skaits, kas no Igaunijas devušies tūrisma braucienos un komandējumos uz ārvalstīm, pieaudzis divas reizes.

«Pārkārtošanās Arīletu ministrijā,» stāsta Igaunijas arīletu ministrs Arnolds Grēns, «pirmām kārtām nozīmē mūsu pienākumu loka paplašināšanos.» Grēns informēja, ka republikas diplomāti nēmuši savā aizgādībā rūpniecības uzņēmumu un lauksaimniecības kooperatīvu ārējos ekonomiskos sakarus. «Tie

Grāmatu draugu biedrības rajona organizācijas valde atbalsta šo iniciatīvu un aicina savus grāmatu draugus turpināt rūpēties par to, lai grāmata nonāktu to cilvēku rokās, kuriem tā visvairāk nepieciešama.

● Kur nēmt? Pakalpojumu kombinātā pļivuru pasūtīt var, bet... no pašas līgavas dotā materiāla. Var, protams, braukt uz kaimiņu rajoniem vai republikām, jo tagad, mehanizētajā laikmetā, tas ir tīrais nieks. Tikai nelaime tā, ka nekur cītur, pat republikas galvaspilsētā, nevienas tādu mantu, uzrādāt Preiļos izsniegto aplieciņu, nepārdod. Visur apkāļpo tikai savus iedzīvotājus. Ko darīt? Meklēt to pašu nolādēto blatu? Sākt ģimenes dzīvi ar negodīgām rīcībām, viltu, mānīšanas, aplinkus ceļiem?

Kāzās vajadzīgs mielasts. Tā pienēmts kopš seniem laikiem, ka kāzu galdam mūsu pusē jābūt bagātīgam. Jābūt pietiekami galas ēdienu un visādu saldumu. Dzimtsarakstu nodaļa tik vien varēja, kā dot padomu: «Par produktu iegādi kāzām zvaniet pa telefonu 21388.» Uz tālruna zvanu atsaucās patīkama sievietes balss, pēc kuras varēja spriest, ka tās īpašniecei līdzīgas problēmas nepastāv. Šī balss informēja, ka pēc produktiem jāgriežas «purva» veikalā. Jā, tāds veikals ir — blakus alkoholisks dzērienu tirgotavai. Dīemzēl kāzām iepriekšējus pīeīteikumus šeit nepīņem. Pat vie-

## Sports

# Tūrisma vasara

● Ražena un panākumiem bagāta šogad ir bijusi sezona Rudzētu vidusskolas tūristiem.

Pēc sekmīga starta rajonā skola aizstāvēja rajona godu Latvijas PSR 16. jauno tūristu sacensībās Murjānos, kur izcīnīja 3. vietu vidējā grupā. Komandā startēja Māris Kivlenieks, Andris Svencis, Jānis Laizāns, Valērijs Pastars, Līga Čakule, Arimanda Daukste, Ineta Saulīte un Katrīna Gzibovska. Individuāli topogrāfijā 1. vietu izcīnīja Valērijs Pastars.

Sekoja divu nedēļu noņemne Gaiziņkalnā, kur tūrisma pamatus apguva un nostiprināja skolas jaunākās grupas tūristi.

Sezonas noslēgumā tika veikts 1. kategorijas velobrauciens pa Vidzemi. Astoņās dienās nobraukti 670 kilometri. Skolēni iepazīs ar Madonu, Cesvaini, Vecpiebalgu, Cēsim, Valmieru, Burtņiekem, Matīšiem, Aļoju, Limbažiem, Vidzemes jūrmalu, Siguldu, Skrīveriem, Koknesi. Brauciena laikā apmeklēja latviešu rakstnieku un mākslinieku dzīves vietas, muzejus un izstādes, atpūtās pie jūras. Visus sajūsmīnāja krāšņie skati Vidzemes augstienē, Gaujas senleijā, pie Burtņieku ezera, jūrmalā un Siguldā.

Tagad, kad velobrauciens noslēdzies, Vidzemes ceļu puteklī izdauzīti no kedām un esam atkal mājās, visu redzēto un pārdzīvoto varam nesteidzīgi «salikt pa plauktiņiem» un, tīekoties ar draugiem, to visu vēlreiz atminās pārcīlat.

V. SPRINGIS,  
Rudzētu vidusskolas tūrisma darba organizators

## LASĪTĀJA TRIBĪNĒ

# Lai mes vēlējumī

Līktenis bija lēmis šķērsot divu jaunu cilvēku dzīves takas. Tīka nolēmts nodībīnāt labu, satīcīgu ģīmeni. Paziņojuši savus nolūkus vecākiem, abi devās uz dzīmsarakstu nodaļu. Tur paziņoja laulības reģistrācijas laiku un topošajai ģīmenei izsniedza pirmo kopējo dokumentu, uz kura daudzsolōši mīrdzēja uzraksts: «Esiēt laimīgil!» Tikai mazliet vēlāk jaunais pāris saprata, ka šie vārdi ir vienīgais labais vēlējums un atbalsts ģīmenes dibīnāšanā, ka mūsu rajonā acīmredzot nevienam nērūp, kā veidojas jaunās ģīmenes, ar ko tām sākt pirmās gaitas.

Izsena tradīcija Latgalē — ģīmene sākas ar kāzām. Ar košu līgavas pļivuru, ar bagātīgi klātu galdu, ar neskaitāmi daudzām un dažādām tradīcijām. Līgavai un līgavainim vajadzīgi kāzu tērpi. Taču pietiek iēiet Preiļu universāļveikalā, lai viss kļūtu skaidrs. Nodaļas jaunlaulātajiem nav. Nopīrkt līgavainim kārtīgu kostīmu, kurpes, baltu kreklī — vesela problēma. Par līgavas balto tērpu ar modernu pļivuru vispār nav ko runāt.

Kur nēmt? Pakalpojumu kombinātā pļivuru pasūtīt var, bet... no pašas līgavas dotā materiāla. Var, protams, braukt uz kaimiņu rajoniem vai republikām, jo tagad, mehanizētajā laikmetā, tas ir tīrais nieks. Tikai nelaime tā, ka nekur cītur, pat republikas galvaspilsētā, nevienas tādu mantu, uzrādāt Preiļos izsniegto aplieciņu, nepārdod. Visur apkāļpo tikai savus iedzīvotājus. Ko darīt? Meklēt to pašu nolādēto blatu? Sākt ģīmenes dzīvi ar negodīgām rīcībām, viltu, mānīšanas, aplinkus ceļiem?

Kāzās vajadzīgs mielasts. Tā pienēmts kopš seniem laikiem, ka kāzu galdam mūsu pusē jābūt bagātīgam. Jābūt pietiekami galas ēdienu un visādu saldumu. Dzimtsarakstu nodaļa tik vien varēja, kā dot padomu: «Par produktu iegādi kāzām zvaniet pa telefonu 21388.» Uz tālruna zvanu atsaucās patīkama sievietes balss, pēc kuras varēja spriest, ka tās īpašniecei līdzīgas problēmas nepastāv. Šī balss informēja, ka pēc produktiem jāgriežas «purva» veikalā. Jā, tāds veikals ir — blakus alkoholisks dzērienu tirgotavai. Dīemzēl kāzām iepriekšējus pīeīteikumus šeit nepīņem. Pat vie-

nu zaļo zirnīšu kārbīņu nedabūsi. Pīrms kāzu dīenas jādežūrē pie veikala un jāgaida: varbūt ko piemērotu atvedīs.

Tomēr pati trakākā problēma ir kukurs. Nēņemos spīriest, cik gudra bijuši tā galva, kura nolēmusi uz katru kāzu viesi iedalīt tikai 50 gramus cukura. Tas, vienkārši sakot, ir tieši trīs ēdamkarotes. Kā lai apsaldīna kāzu viesi, kad tas nepīekāpīgi sauks: «Rūgtis!» Tikai ar jaunlaulāto skūpstū? Un pīedevām — ar alkohola glāzi. Bet — ja jaunie alkoholu neatzīst un ja kāds no viņu vecākiem ir atturībīnieku kluba biedrs? Lai kāzās iztīktū bez alkohola, vajadzīgs bagātīgs saldo ēdienu un dzērienu klāsts.

Bet cukura vairāk par normu nedabūsi. Toties kāzu galdu ar alkohola pudeļem var apgādāt vienkārši. Panēm līdzi brāļus, māsas un izstāvi divas reizes rīndū. Lūk, tā mēs cīnāmies pret alkoholu un praktīzējam bezalkohola kāzas! Gudrā galva, kura noteica cukura normas kāzām, varēja pīe reizes sameklēt pīeredzējušu saimīnīci. Varbūt tā pīe aplīecības «Esiēt laimīgil!» spētu pīelīkt recepti, kā ar tik lielu (pareizāk — mazu) normu sarīkot bezalkohola kāzas.

Esiēt laimīgil! Jaunie, pagaidām vēl laimīgi sadevušies rokas, ir izstaigājuši visus pīrmskāzu ceļus, lai rastu sabīedrības atbalstu jaunās ģīmenes dibīnāšanā, un ir nonākuši pīe secīnājuma, ka tikai paši ir savas laimes kalēji un meklēt atbalstu no malas ir pīavisam bezjēdzīgi.

Ko par to varam teikt mēs, vecākā gadagājuma ļaudis, kuri savā laikā tomēr varējām rīkot normālas kāzas? Ko par šādu pārkārtošanās veidu var teikt tīrdzīnīecības vadītāji? Un visbeidzot — ko par to var teikt rajona izpīldkomīteja un partījas rajona komīteja? Vai — varbūt līdzīga satura problēmas nēmaz nēdrīkst tīkt pasnīegtas pīšaļai auditorījai apspīriešanai, jo skar augstā ranga personu godu?

Un tomēr es vēlos uz šēit minētajiem jautājumiem rast atbīlides. Un, domāju, nē tikai es vien.

A. VEIGULIS

Preiļos, Rēzeknes ielā 30-15

## Kāpēc tāda šaurība?

Izlasot 26. jūlija numurā ievietoto rakstu «Kas notiek Preiļu centrā?», man radās jautājums: «Bet kas notiek Līvānu centrā?»

Arī Līvānos visi, kas iebrauc, pilsētu sāk iepazīt no centra. Bet — ko var teikt par autoostu? Pīedodiet, būda — vairāk nekās. Pīrmkārt, pīriekš Līvāniem tā jau sen ir par mazu, pasažīeriem nekādu ērtību, šaurība. Otrkārt, tā nav izdevīgā vietā, jo atrodas tālu no dzelzceļa stacījas. Pīektdīenās un sestdīenās, kad pīenāk vilcīeni no Rīgas, var novērot īstu krosu.

Teīksiet, ka nav vietas, kur uzcelt jaunu autoostu. Ir gan. Pie dzelzceļa stacījas ir liels laukums. Pīetīktu vietas nē tī-

kat autoostai, bet arī jaunam pastam un viesnīcai. Arī pastā šaurība, bet viesnīca pīlsētai, kurā atrodas gandrīz visa rajona rūpnīcība, ir vairāk nekā vajadzīga

Ivars O.

● REDAKCIJAS PĪEBILDE. Pēc mūsu rīcībā esošajām zīnām Jēkabpīļs autobusu parks izstrādā projekta un tāmes dokumentāciju par jaunās autoostas celtnīcību netālu no dzelzceļa stacījas. Kas attīecas uz pastu, viesnīcu un cītiem sociālajiem objektiem, tad te daudz kas, acīmredzot, būs atkarīgs no tā, kā veidosies situācija ar jaunās līelpaneļu mājībīves rūpnīcas celtnīcību Līvānos.

## Prieka vietā—sarūgtinājums

Jau gadu dzīvojam 60 dzīvokļu kooperatīvajā mājā Rēzeknes ielā 22. Kad sanēmām jaunus dzīvokļus, bija ļoti liels pīrieks. Taču pīrieku drīz vien aptumšoja sarūgtinājums, jo izrādījās, ka mājā nodota ekspluatācijā ar nepīlībām — gan atsevišķos dzīvokļos, gan visā mājā kopumā.

Kāpnēm sūvēs nav apmetuma, atslēgas sabojātas, balsinājums neturas, palodze šūpoļas, apmetums vietām nokritīis, balkonī — ļoti sīlīktā stāvoklī. Taču tas vēl nav nekās salīdzīnājuma ar jūmtu. Līetus laikā tas pārvēršas gandrīz par sīetu

— atsevišķos dzīvokļos ūdens tek pat uz dīvāna, mīrkt sīenas. Īpaši nēļāgi jūtas pīektā stāva lēimītnīeki.

Par to visu zīņojām brāķa autoriem — celtnīekiem no Daugavpīļs. Nekādas reakcijas, lai gan ir garantījas termīns. Pīlīcis vēl viens gads. Varbūt beīdzot pamodīsies «īzcīlo» celtnīeku sīrdsapziņa?

Ar cerībām rakstām rajona avīzei. Vienlaikus ceram, ka mūsu bēdās palīdzēs arī pīlsētas un rajona vadītāji.

Stupāns, Ušackis, Babre un cīti (pīavisam 7 parakstī)



● Baltkrievijas PSR. Mōģīje vā noslēdzīes jauno arāju starp-tautīskās konkurss. Tajā pīedalījās pārstāvīli no astoņām sociālīstīskajām valstīm. Komandu vērtējuma par konkurssa uzvarētāju kļuva PSRS jauno arāju līzīase. Otrō vietu lēnēma Ungārijas komanda, bet trešo vietu dalīja Vācijas Demokrātīskās Republikas un Vjētnamas komandas. ATTEĻA: uzvarētāja starp meitenēm (rītentraktorū grupā) Oksana Kabane no Hmelņīckās apgabala un Aivīs Smitē no Latvījas. Vīņī pīedalījās konkurssā ar vīenu traktorū un uzrādīja teīcamus rezultātus. TASS fotohronīka



● Kalni — tas ir vareni, tas ir lielski!  
● Mūsu grupa kopā ar draugiem pie pieminekļa ceļotājam un pētniekam N. Przevalskim.

L. LIVMANES foto

## TUVĀ KIRGĪZIJA

● CEĻOJUMA IESPAIDOS DALĀS  
PREIĻU I. VIDUSSKOLAS 10. c. KLASES  
AUDZINĀTĀJA AIJA LIVDANE UN SĪS  
KLASES SKOLNIECE SARMITE GRIZANE

(Sākums laikraksta  
93. numurā)

14. maijā mums bija iespēja tuvāk apskatīt kalnus 10 stundas garā ekskursijā gida pavadībā. N. Przevalska muzejs — ekskursijas sākuma punkts. Nelielā parkā pie Isikula ezera atrodas N. Przevalska kapa vieta un piemineklis. Parka teritorijā redzami vairāku desmitu sugu koki.

Izcilais krievu ceļotājs un ģeogrāfs, Pēterburgas Zinātņu Akadēmijas loceklis, ģenerālmajors N. Przevalskis devis lielu ieguldījumu Kirgīzijas dabas izpētē. N. Przevalska ceļojums uz Centrālo Āziju (piektais ceļojums) bija vienreizēju ģeogrāfisku atklājumu pilns un deva daudz zinātniskus rezultātus. 19. gadsimtā šie atklājumi bija sevišķi svarīgi, jo Eiropa vēl ļoti maz zināja par Centrālās Āzijas valstīm.

1888. gadā N. Przevalskis devās uz Tibetu. Parasti, būdams ļoti disciplinēts, uzmanīgs un prasīgs pret ekspedīciju dalībniekiem, bet nezinot, ka Tibeta tīrās vēdertifa epidēmija, viņš pārgājiena laikā padzēra nevērtu ūdeni. Būdams fiziski spēcīgs, 1,95 metrus garš un 140 kilogramus smags, viņš nejuta pirmās saslimšanas pazīmes un turpināja ceļojumu līdz Isikula ezeram. Nespēku sajūta tikai Karakolas pilsētā. Pirms nāves viņš lūdza, lai biedri apbedī viņu pie Isikula ezera un lai uz kapa plāksnes būtu vienkāršs uzraksts: «Ceļotājs N. M. Przevalskis 1839.—1888.». Biedri apbedīja N. Przevalski Isikula ezera krastā, ceļotāja tērpā, kā viņš to lūdza.

1889. gadā Karakolas pilsētā tika pārdēvēta par Przevalsku. Tajā pašā gadā tika izsludināts konkurss par labāko pieminekli izcilajam ceļotājam. Pēc A. Bilderlinga projekta arhitekts I. Sneders izveidoja pieminekli, kas tika atklāts 1893. gadā un atrodas pie N. Przevalska kapa Isikula ezera krastā.

Piemineklis ir gandrīz 9 metrus augsts. Tā priekšpusē ir

apalš bareljefs ar ceļotāja profilu, kas ir Pēterburgas Zinātņu Akadēmijas ceļotājam dāvinātā portreta palielināta kopija. Piemineklis izveidots kā klints, uz kuras sēž ērglis, kas izpletis savus no bronzas veidotus spārnus lidojumam. Knābī tas tur zelta olīves zaru, kas simbolizē zinātnes varonību miera mērķiem: Pie putna kājām — Āzijas karte, uz kuras atzīmēti N. Przevalska ceļojuma maršruti. Desmit pakāpieni klintī simbolizē veiktās ekspedīcijas.

Tūristu, pilsētas viesu vidū lielu popularitāti iemantojis N. Przevalska muzejs, kurā ir bagāti fotomateriāli, dokumenti. N. Przevalska personīgās lietas, etnogrāfiskie materiāli.

Ekskursijas laikā vislielāko sajūsmu radīja kalni: Džetioģuzs — Septiņi vērši, Lauztā sirds, Drakoni ieleja u. c.

Par katru kalnu grēdu un atsevišķām klintīm mēs dzirdējām teikas un nostāstus.

Piemēram, par Septiņu vēršu klinti teika stāsta: «Starp kalniem un ielejām dzīvoja tēvs ar trim dēliem. Viņiem piedēvēja liels vēršu ganāmpulks. Kādu dienu septiņi vērši no ganāmpulka aizklīda kalnos. Vērši meklēšana bija neveiksmīga. Gāja laiks, pēkšņi nomira tēvs. Dēli sadalīja tēva atstāto mantojumu un dzīvoja draudzīgi tālāk. Kādu dienu pazudušie vērši atgriezās, tie bija kļuvuši daudz spēcīgāki un lielāki. Brāļu vidū izcēlās strīds, kā sadalīt vēršus. Cīņinš leģa, pienēmās nīknumā. Līdz brāļu rokās parādījās zobeni. Saīa brīdī no kalniem nonāca kalnu vecis, dūsmās viņš nolādēja vēršus un nāvērtā tos par septiņām klintīm. Cīņinā savainotie brāļi sadziedēja savas brūces pie minerālūdens avota. Septiņas klintis no brāļu asinīm kļuva sarkanās.»

Vēl šodien stāv septiņas sarkanās klintis kā brīdinājums naidam, skopumam, skaudībai.

Klints Lauztā sirds pakājē tek strauja kalnu upīte, tās krastos mēs atpūtamies, ieturējam maltīti un noklausījāmies vēl vienu leģendu: «Dzīvoja kādā aulā ļoti skaista meitene un nabadzīgs jauneklis. Jaunieši mīlēja viens otru un bija laimīgi. Blakus aulā dzīvoja hans, kas bija slavens ar savu bagātību un cietsirdību. Uzzinājis par jauno skaistuli, viņš nolēma meiteni apprecēt. Viņai bija jākļūst par hana septīto sievu. Bēdas un izmisums pārņēma jauniešus. Viņu lūgumi nespēja ietekmēt hana lēmumu. Pūsis un meitene nolēma bēgt pāri kalniem. Negaisa naktī viņi devās ceļā, taču hana kalpi viņus panāca. Pūsi sasēja un iemeta dziļā aizā. Meitene izrāva no krūtīm sirdi un metās aizā pie mīlotā. Meitēnes sirds sāpēs pārskēlās un pārvērtās klintī.»

Starp lielajām kalnu grēdām stāv sašķēlusies klints, ko ļaudis sauc par Lauztosirdi. Stāv kā simbols mīlestībai un uzticībai.

Augstās, mazliet mežonīgās kalnu grēdas rotā staltās Tjanšana egles. Dienās, kad mēs uzturējamies Kirgīzijā, uz kalnu ganībām vēl devās aitu, govju un zirgu ganāmpulki. Mēs varējām vērot, kā augšup pa stāvajām klintīm takām virzījās ganāmpulki, ko pavadīja gani ar saviem uzticamajiem palīgiem suņiem.

Neaprstāms ir saules silums un gaisa dzidrums kalnos. Džetioģuzā ir daudz minerālūdeni. Mēs dzērām no avota, ko dēvē par Jaunības avotu.

(Turpinājums sekos)

Redaktors P. PIZELIS

### JAUNAGLONAS

#### 58. PROFESIONĀLI

#### TEHNISKA VIDUSSKOLA

1988. — 1989. mācību gadā uzņem audzēkņus apmācīšanai šādās specialitātēs:

● plaša profila traktorists mašīnists, C kategorijas autovadītājs (spēj veikt arī remontatslēdznieka pienākumus), mācību ilgums 3 gadi;

● pavārs, mācību ilgums 3 gadi;

● lauku celtniecības meistars, mācību ilgums 2 gadi;

● traktorists mašīnists (uzņem no 16,5 gadu vecuma), mācību ilgums 1 gads;

● mehanizētās slaukšanas opera-

tors, mācību ilgums 1 gads, maizes cepējs, miklas sagatavotājs, miklas sadales mašīnu mašīnists (mācību ilgums 3 gadi);

● autoremontatslēdznieks, B, C kategorijas autovadītājs (mācību ilgums 1 gads).

Mācības latviešu un krievu valodā. Mācību laikā audzēkņus apgādā valsts. Sekmīgiem audzēkņiem maksā stipendiju — 10 rubļus mēnesī. Mehanizētās slaukšanas operatoriem stipendiju maksā lauku saimniecības, un tā ir līdz 100 rubļu mēnesī.

Skolas adrese: Preiļu rajons, Jaunaglona, 58. profesionāli tehniskā vidusskola. Tālruni: 65721 un 65743.

### VIESĪTES

#### 65. PROFESIONĀLI TEHNISKA VIDUSSKOLA

aicina apgūt sekojošas profesijas:

● MELIORATORS — TRAKTORISTS

● audzēkņi iegūst traktorista tiesības un tiesības strādāt ar visu veidu ekskavatoriem un buldozeriem;

● iegūst ģeodēzisko darbu uzmērītāja kvalifikāciju;

● papildus iegūst «C» kategorijas autovadītāja tiesības.

● LOPKOPIBAS MEISTARS

● iegūst mākslīgās apskļošanas tehnika,

● veterinārā sanitāra,

● mehanizētās slaukšanas operatora kvalifikāciju (papildus audzēkņi iegūst konditora —

pavāra kvalifikāciju).

● CELTNIECĪBAS DARBU MEISTARS

### RIGAS

#### 26. PROFESIONĀLI TEHNISKA VIDUSSKOLA

uzņem audzēkņus, 1988. — 1989. mācību gadam šādās specialitātēs:

● audējas, spolētājas, trikotāžas izstrādājumu un zeķu adītājas,

● gatavo trikotāžas izstrādājumu un audumu kontrolieri, trikotāžas izstrādājumu šuvējas.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā, mācību laiks no-

● iegūst mūrnieka — apmetēja kvalifikāciju;

● konstrukciju montētāja un metinātāja kvalifikāciju (papildus audzēkņi iegūst tiesības strādāt par brigadieriem, celtniecības darbos).

Visās profesijās mācību ilgums 3 gadi. Mācības notiek latviešu un krievu valodās (lopkopības meistaros apmāca latviešu valodā).

Skolā jāiesniedz šādi dokumenti:

● astotās klases beigšanas atestāts (oriģināls);

● medicīniskā izziņa;

● izziņa no dzīvesvietas par gīmenes sastāvu;

● 10 fotokartīnas (3x4 cm);

● raksturojums.

Skolā ir labiekārtota kopmītne.

Skolas adrese: Jēkabpils rajons, Viesīte, Smilšu ielā 39. Tālruni 45262, 45157.

1 līdz 3 gadiem. Audzēkņi saņem apmaksu par prakses laikā saražoto produkciju 50 procentu apmērā, bezmaksas apģērbu, ēdināšanu un brīvbilieti braukšanai pilsētas transporta līdzekļos. Ir kopmītne. Absolventi strādā vieglās rūpniecības uzņēmumos. Dokumentus pieņem no š. g. 1. jūnija līdz 30. augustam.

Skolas adrese: 226084, Rīgā, A. Deglava ielā 41 a, tālrunis 577450 vai 573954.

● Satiksme ar 11., 22. trolejbusu, 47. autobusu līdz Nīcgales ielai.

### RANKAS

#### 63. PROFESIONĀLI TEHNISKA VIDUSSKOLA

(228716, Gulbenes rajonā, Rankā, tālrunis: Ranka 44684 vai 44745. Ir kopmītne.)

1988. — 1989. mācību gadā sagatavo:

● mežkopjus — meža darbu mehanizatorus (mācību ilgums 3 gadi);

● plaša profila traktoristus — mašīnistus (mācību ilgums 3 gadi);

● saņēmu (mācību ilgums 3 gadi);

● galdniekus (mācību ilgums 3 gadi);

● lauku celtniecības meistaros (mācību ilgums 2 gadi).

Visās specialitātēs mācības notiek latviešu valodā. Uzņem astoto klašu absolventus. Dokumenti iesniedzami personīgi vai iesūtāmi pa pastu līdz 20. augustam. Mācību sākums 1. septembrī.

Skolas adrese: 228100, Rēzeknē, Varoņu ielā 11 a.

### RĒZEKNES

#### 14. PROFESIONĀLI TEHNISKA VIDUSSKOLA

1988. — 1989. mācību gadā uzņem audzēkņus apmācīšanai šādās specialitātēs:

● autoremontatslēdznieks;

● būvgaldnieks, namdaris;

● apmetējs, krāsotājs;

● buldozerists, skrēperists;

Mātes pādoms, mātes mila Mūžam sirdi nezudis.

(Z. Purvs)

Dalām bēdu smagumu ar pierīgajiem, TEOFILJU BRICI smiltainē izvadot.

K. Marksa kolhoza valde un arodkomiteja

Tu esi katram tikai viena,

Pie kuras kā pie saules bērni turas klāt.

Un tāpēc ir tik grūti, zaļām skujām birstot.

Uz mūžu smagal zemei tevi atdot, māt.

(M. Bārbale)

Izsakām dziļu līdzjūtību pierīgajiem sakarā ar mātes TEOFILJU BRICES nāvi.

K. Marksa kolhoza agromiskais dienests

● saņēmu (mācību ilgums 3 gadi);

● galdniekus (mācību ilgums 3 gadi);

● lauku celtniecības meistaros (mācību ilgums 2 gadi).

Visās specialitātēs mācības notiek latviešu valodā. Uzņem astoto klašu absolventus. Dokumenti iesniedzami personīgi vai iesūtāmi pa pastu līdz 20. augustam. Mācību sākums 1. septembrī.

Skolas adrese: 226084, Rīgā, A. Deglava ielā 41 a, tālrunis 577450 vai 573954.

● Satiksme ar 11., 22. trolejbusu, 47. autobusu līdz Nīcgales ielai.

● saņēmu (mācību ilgums 3 gadi);

● galdniekus (mācību ilgums 3 gadi);

● lauku celtniecības meistaros (mācību ilgums 2 gadi).

Visās specialitātēs mācības notiek latviešu valodā. Uzņem astoto klašu absolventus. Dokumenti iesniedzami personīgi vai iesūtāmi pa pastu līdz 20. augustam. Mācību sākums 1. septembrī.

Skolas adrese: 228100, Rēzeknē, Varoņu ielā 11 a.

● saņēmu (mācību ilgums 3 gadi);

● galdniekus (mācību ilgums 3 gadi);

● lauku celtniecības meistaros (mācību ilgums 2 gadi).

Visās specialitātēs mācības notiek latviešu valodā. Uzņem astoto klašu absolventus. Dokumenti iesniedzami personīgi vai iesūtāmi pa pastu līdz 20. augustam. Mācību sākums 1. septembrī.

Skolas adrese: 228100, Rēzeknē, Varoņu ielā 11 a.

● saņēmu (mācību ilgums 3 gadi);

● galdniekus (mācību ilgums 3 gadi);

● lauku celtniecības meistaros (mācību ilgums 2 gadi).

Visās specialitātēs mācības notiek latviešu valodā. Uzņem astoto klašu absolventus. Dokumenti iesniedzami personīgi vai iesūtāmi pa pastu līdz 20. augustam. Mācību sākums 1. septembrī.

Skolas adrese: 228100, Rēzeknē, Varoņu ielā 11 a.

● saņēmu (mācību ilgums 3 gadi);

● galdniekus (mācību ilgums 3 gadi);

● lauku celtniecības meistaros (mācību ilgums 2 gadi).

Visās specialitātēs mācības notiek latviešu valodā. Uzņem astoto klašu absolventus. Dokumenti iesniedzami personīgi vai iesūtāmi pa pastu līdz 20. augustam. Mācību sākums 1. septembrī.

Skolas adrese: 228100, Rēzeknē, Varoņu ielā 11 a.

● saņēmu (mācību ilgums 3 gadi);

● galdniekus (mācību ilgums 3 gadi);

● lauku celtniecības meistaros (mācību ilgums 2 gadi).

Visās specialitātēs mācības notiek latviešu valodā. Uzņem astoto klašu absolventus. Dokumenti iesniedzami personīgi vai iesūtāmi pa pastu līdz 20. augustam. Mācību sākums 1. septembrī.

Skolas adrese: 228100, Rēzeknē, Varoņu ielā 11 a.

● saņēmu (mācību ilgums 3 gadi);

● galdniekus (mācību ilgums 3 gadi);

● lauku celtniecības meistaros (mācību ilgums 2 gadi).

Visās specialitātēs mācības notiek latviešu valodā. Uzņem astoto klašu absolventus. Dokumenti iesniedzami personīgi vai iesūtāmi pa pastu līdz 20. augustam. Mācību sākums 1. septembrī.

Skolas adrese: 228100, Rēzeknē, Varoņu ielā 11 a.

● saņēmu (mācību ilgums 3 gadi);

● galdniekus (mācību ilgums 3 gadi);

● lauku celtniecības meistaros (mācību ilgums 2 gadi).

Visās specialitātēs mācības notiek latviešu valodā. Uzņem astoto klašu absolventus. Dokumenti iesniedzami personīgi vai iesūtāmi pa pastu līdz 20. augustam. Mācību sākums 1. septembrī.

Skolas adrese: 228100, Rēzeknē, Varoņu ielā 11 a.

● saņēmu (mācību ilgums 3 gadi);

● galdniekus (mācību ilgums 3 gadi);

● lauku celtniecības meistaros (mācību ilgums 2 gadi).

## „LENINA KAROGS”

Laikraksts iznāk otrdienas, ceturtdienas un sestdienas latviešu un krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.  
TALRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, atbildīgais sekretārs — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PSF Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. 1. nos. Iespiedloksne, Ofsetiespiedums.  
Matiens 13 966 eks. (latv. val. 9925 eks., krievu val. 4041 eks.).  
Indekss 68169.  
Pas. 1199.